IOHANNES CHRYSOSTOMUS
12. Jh.
Seite 148r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quedã erant. Hic enim filius dei est qui occidit. Et
contemplare m̃ clementiã dei quanta est. quam enim magna
quãta danda erat hominib̃ grã. uolens hoc ñ gratis
tribuere. sed uelut debitũ facere. persuadet primo
homini ut filiũ suũ traderet; p̃ p̃cepto dei ut nichil
uideat̃ magnũ ipse facere filiũ suũ tradendo.
Siquidem homo ante ipsum hoc fecerit. ut hoc ñ á grã
facerit. sed debito mutaret. Quos enim diligimus.
eiã hoc eis donare uolumus. ut putet̃ quid ab eis p̃mũ
aliquid accepimus. et sic illis nos cuncta donauerimus. et glo
riam̃ ex illo magis quid accepimus. quã ex illo quid donamus.
et ñ dicimus hoc ei donauimus. si; hoc abeo accepimus.
Vnde eũ inquit recepit. Hoc est uelut insimilitudine.
uelut enim in parabola erat aries ysaac et typus
quia perfectũ est sacrificiũ et occisus est ysaac. quantũ
aduoluntate illi adtinet; p̃ p̃ta illu redonauit
patriarche. Intueris quia quid semp dico. hoc eiã nõ
ostendit̃. Cũ enim constituerimus mente nram perfectã.
et ostenderimus quõ contemnimus res terrenas. tunc
etiã nobis terrena donant̃. ante aut̃ nequaquã.
ne accipiendo quidã colligat animus terrenis
rebus amplius illicet̃. Solui te ipsum inquit primo
seruitute. et tunc accipe. ne sic̃ seruus accipias. si;
sic̃ dns contemne diuitias et eris locuples. contemne
glam. et eris gloriosus. contemne supplicia inimicorũ.
et tunc eos superas. contemne remissionẽ et quietẽ.